

831 V zemi věrných Čechů

transpozice -2

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. V zemi věrných Če - chů ra - dost - ný den sví - tá, štěstím ne - be ple - sá

jit - ra sva - tá zář, zpěvem ve - leb - ným jej ná - rod ce - lý ví - tá,

bí - lé kvě - ty lás - ky kla - de na ol - tář. Ky - ri - e, e - le - i -

son, smi - luj se, ó Pa - ne, v mi - los - ti a lás - ce shléd - ni na svůj

lid, žeh - nej ná - ro - du a vlas - ti mi - lo - va - né, hoj - nost ze - mi dej a mí - ru sva - tý

Před evangeliem

2. Slova Páně hlásal životem svým celým,
apoštolem víry vlasti naší byl,
Boha miloval i lid svůj srdcem vřelým,
příkaz lásky Páně skutkem naplnil.
Za své vrahy prosil v posledním svém vzdechu:
Bůh ti odpusť, bratře! šeptal jeho ret.
Nikdy nezahyne plémě věrných Čechů,
dokud bratr bude bratru odpouštět.

Přijímání

4. Klaníme se tobě, Bože náš a Pane,
pod způsobou chleba, vína tajemnou;
víra duši sílí, láska v srdci plane,
naděj život vlévá v duši zemdlenou.
S naším vojevodou v úctě poklekáme,
víra jeho pevná plní naši hrud',
tebe ve svátosti, Pane, vyznáváme,
s námi, Jezu Kriste, Bože skrytý, buď.

Obětní průvod

3. Tobě, Bože věčný, oběť chleba, vína
láska lidu v úctě klade na oltář;
proměň dary čisté v tělo a krev Syna,
který slovem pravdy změnil země tvář.
Posvěť duši naši, Pane Jezu Kriste,
jenž se Otci svému za dar podáváš,
bychom tobě nesli v oběť srdce čisté,
jako Václav svatý, zbožný kníže náš.
5. Beránku náš Boží, Pane Jezu Kriste,
milost tvoje září v nebes věčný stan,
v pokoře se blíží k tobě duše čisté,
život dáváš tomu, kým jsi milován.
V dvorstvu nebes jasném dědic české země
v náruč tvoji sladkou národ celý zve;
pevně státi bude zbožné jeho plémě,
v lásce věrné střežíc poklad víry své.

Závěr

6. Žehnals, Pane, otcům milosti své květem,
odíval jsi štědře práce jejich plod.
Z lůna slávy věčné shlédni k jejich dětem,
žehnej slovem spásy Čechů věrný rod.
Přijď, ó Jezu Kriste, spáso světa všeho,
duším světlo víry, srdcím lásku dej,
sešli pomoc svoji z trůnu nebeského,
českou zemi chraň a lidu požehnej.

Před evangeliem

2. Slo-va Pá-ně hlá - sal ži - vo-tem svým ce - lým, a - po-što-lem ví - ry

vlas-ti na - ší byl, Bo-ha mi - lo - val i lid svůj srd-cem vře - lým,

pří-kaz lás-ky Pá - ně skutkem na - pl - nil. Za své vra-hy pro-sil

v posledním svém vzde - chu: Bůh ti odpušť, bra - tře! še-ptal je - ho ret.

Ni - kdy ne-za-hy-ne plé - mě věrných Čechů, do - kud bra-tr bu-de bratru odpouštět.

Obětní průvod

3. Tobě, Bo-že věč - ný, o-běť chleba, ví - na láska li-du v úc-tě klade na oltář;

proměň da-ry čis - té v tělo a krev Sy - na, který slovem prav-dy změnil země tvář.

Po - svěť du-ši na-ši, Pa-ne Je-zu Kris - te, jenž se Ot-ci své - mu za dar po-dáváš,

by-chom to-bě ne-sli v o - běť srd-ce čis-té, ja - ko Václav svatý, zbožný kní-že náš.

Přijímání

4. Klaníme se to - bě, Bo-že náš a Pa - ne, pod způsobou chle-ba, ví-na tajemnou;

ví-ra du-ši sí - lí, láska v srdci pla - ne, naděj ži-vot vlé - vá v duši zemdlenou.

S na-ším vo-je-vodou v úctě pokleká - me, ví-ra je-ho pev - ná pl-ní na-ši hruď,

te - be ve svátos-ti, Pa - ne, vyzná-váme, s ná-mi, Je-zu Kriste, Bo-že skrytý, buď.

Přijímání 2

5. Beránku náš Bo - ží, Pane Je - zu Kris - te, milost tvoje zá - ří v nebes věčný stan,

v poko - ře se blí - ží k tobě du - še čis - té, ži - vot dá - váš to - mu, kým jsi mi - lo - ván.

V dvorstvu nebes jasném dědic české ze - mě v náruč tvo - ji slad - kou národ ce - lý zve;

pev - ně stá - ti bu - de zbož - né je - ho plémě, v lás - ce věrné střežíc poklad ví - ry své.

Závěr

6. Žehnals, Pa-ne, ot - cům mi-los-ti své kvě - tem, o - dí-val jsi štěd - ře

prá-ce je-jich plod. Z lů-na slá-vy věč - né shlédni k jejich dě - tem,

žeh-nej slo-vem spá - sy Če-chů věr-ný rod. Přijď, ó Je - zu Kris-te,

spá-so svě-ta vše - ho, du-ším svě-tlo ví - ry, srd-cím lás-ku dej,

se - šli pomoc svo-ji z trů-nu nebes-kého, čes-kou ze-mi chraň a li-du požehnej.